

Vida Kamilla

Demográfiai csúcs

(Versek 2021–2026)

A mai evangélium

Ebbe a kötetbe nem szánok olyan verset,
ami ironikus hangnemben szól a kiadóról.
Nem tartok görbe tükröt baloldali keretben
a könyvpiac működéséről, meg a kompromisszumokról,
amiket a művészek kisebb-nagyobb kedvvel
meghoznak. Mert az a fontos, hogy figyeljenek
az emberek, és jól érezzék magukat.

Már öt évvel idősebb vagyok én is, megöregedtem,
a békesség mindig jobb, mint az okoskodás.
A fiatalok zöldkártyával osztják az észt –
figyeled, így kezdem a mondatot: „A fiatalok.”

A vers csapda: azt mondom, ez valóság,
leírom a nevem, a személyiigazolvány-számomat bevésem,
a kapukódot megadom, és utána így szólok,
ne törjetek be a házamba, légy szíves,
nem fogtok találni semmit, ez irodalom.

Ez a második alkalom, hogy éjszaka fel kellett kelnem írni,
(Az első az *Ez a kiadó társadalmi felelősséget vállal* volt.)
Nemrég újranéztem a Kónya–Pető-vitát,
aztán összeállt a kötetkoncepció.

Nyilvánvalóan Pető Ivánnak volt igaza,
és nyilvánvaló az is, hogy miért elfogadhatatlan
ennyire illúziótlannak lenni a rendszerváltás reggelén,
ennyire nem hinni a csodában, és lebiggyesztett ajkakkal
azt mondani: a mai evangélium, kedves testvérek,
az Adottságokról szól.

Egy ország érzi most úgy magát,
mint aznap az izgága terem:
mi vagyunk a történelem,
nekünk kell elég jónak lenni.
Montágh Imréné alakjában
jelent meg akkor az arkangyal,
ma nézünk egymásra, és várjuk,
kiben száll le újra közénk,
hogymegmondja végre,
ez a pillanat az a pillanat-e tényleg,
vagy csak megtévesztett tömeg vagyunk,
ami nem érti a verseket.
Hiszen: hol versnemértés van,
ott versnemértés van
nemcsak a puskacsőben,
nemcsak a börtönökben.

Egy esős szombat reggel
egy elhagyatott focipálya öltözőjében ültem, néztem,
és a bűnre gondoltam, amit nem tudom,
hogya nemzedékem elkövetett-e már.
Kicsit izgat, hogy legalább mámoros lesz-e,
vagy csak simán a kényszerpálya.
Közben még sötét volt, elszámoltam ezerig
megvissza, mire megjött volt szeretőm.
Utoljára vártam rá, már nem szeretem,
kitaláltuk, hogy talán érdekes lenne
a kezdőkörben csinálni. Nem voltam ott fejben,
mereven feküdtem a fűben, fáztam is,
fújt a szél, és kemény csöppek estek.
Az igazságtételre gondoltam,
hogya mi vár ránk, kedves nemzedékem.
Hogya most meg kellene dögnünk,
és kiöltetni a nyelvünket.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomta és kötötte a Generál Nyomda Kft., 2026-ban
6728 Szeged, Kollégiumi út 11/H
www.generalnyomda.hu

Felelős szerkesztő Turi Tímea
Kézirat-előkészítő Molnár Eszter Edina
Korrektor Tomka Eszter
A borítót Kenczler Marci,
a kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9477
Minion betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4682-1